

Întrebările preliminare

- 1) Este în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE⁽¹⁾ o procedură dintr-un stat membru potrivit căreia, în cazul nerespectării de către consumator a unei obligații asumate în temeiul unui document întocmit de un notar cu respectarea cerințelor de formă, partea care a încheiat contractul cu consumatorul solicită plata unei sume, pe care ea însăși o stabilește, prin emiterea unei așa-numite formule executorii, fără a fi necesară inițierea unei proceduri contradictorii în fața unei instanțe prin care să se poată examina caracterul abuziv al clauzelor contractului pe care se aplică formula executorie?
- 2) Consumatorul poate solicita în cadrul procedurii menționate anularea formulei executorii deja emise, întemeindu-se pe faptul că nu s-a efectuat o analiză a caracterului abuziv al clauzelor contractului pe care s-a aplicat aceasta, chiar dacă, potrivit hotărârii pronunțate în cauza C-472/11, în cadrul unei proceduri judiciare, instanța trebuie să informeze consumatorul cu privire la clauzele abuzive pe care le-a identificat?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273)

Recurs introdus la 24 ianuarie 2014 de Mory SA, în lichidare, Mory Team, în lichidare, Superga Invest împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 11 noiembrie 2013 în cauza T-545/12, Mory și alții/Comisia

(Cauza C-33/14 P)

(2014/C 102/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Mory SA, în lichidare, Mory Team, în lichidare, Superga Invest (reprezentanți: B. Vatier și F. Loubières, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

- anularea Ordonanței Camerei a șaptea a Tribunalului;
- trimiterea cauzei spre efectuarea activității de cercetare judecătorească pe fond de către Tribunal, în condiții care să garanteze imparțialitatea cercetării judecătorești;
- declararea faptului că decizia cu privire la cheltuielile de judecată va urma cursul acțiunii principale.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, recurentele invocă două motive.

În primul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de interpretare a articolului 263 TFUE atunci când nu a recunoscut interesul de a exercita acțiunea al recurentelor. Acestea susțin însă că admisibilitatea unei acțiuni este condiționată de demonstrarea de către reclamantul care nu este destinatarul unei decizii că este vizat direct și individual de o astfel de decizie. Potrivit recurentelor, este vorba despre singura condiție impusă de tratat în ceea ce privește aprecierea admisibilității unei acțiuni. În plus, tratatul nu ar menționa interesul de a exercita acțiunea drept condiție autonomă a acțiunii.

Recurentele afirmă că au interesul de a exercita acțiunea din următoarele motive. În primul rând, faptul că Mory SA a fost parte interesată la procedurile care au condus la deciziile Sernam 1, Sernam 2 și Sernam 3 și că a intervenit personal în aceste proceduri i-ar conferi un interes de a exercita o acțiune împotriva unei decizii privind modalitățile de aplicare a ultimei dintre aceste decizii. În al doilea rând, faptul că recurentele sunt părți în două proceduri pendente în fața instanțelor franceze ar permite de asemenea să se stabilească interesul lor de a exercita acțiunea. În al treilea rând, interesul de a exercita acțiunea al societății Superga Invest ar decurge direct din cel al societăților Mory SA și Mory Team, al căror acționar principal a fost, precum și din participarea sa la procedurile sus-menționate. În cele din urmă, interesul de a exercita acțiunea al recurentelor ar decurge din faptul că acestea ar fi fost lipsite de dreptul lor procedural de a obține inițierea unei proceduri oficiale de investigare, chiar dacă au sesizat Comisia printr-o scrisoare în legătură cu preluarea activelor Sernam de către Geodis.

În al doilea rând, recurențele reproșează Tribunalului că nu a concluzionat că deciziile le „privesc direct și individual” în sensul articolului 263 TFUE. În mod nejustificat, Tribunalul nu ar fi examinat motivele de inadmisibilitate invocate de Comisie și care privesc lipsa afectării individuale a recurențelor. Potrivit acestora, nu ar exista nicio îndoială în legătură cu afectarea lor individuală, potrivit jurisprudenței Tribunalului.

Recurs introdus la 23 ianuarie 2014 de Enercon GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 12 noiembrie 2013 în cauza T-245/12, Gamesa Eólica, SL/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-35/14 P)

(2014/C 102/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Enercon GmbH (reprezentanți: J. Eberhardt, Rechtsanwalt, R. Böhm, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Gamesa Eólica, SL

Concluziile recurenteii

- anularea Hotărârii pronunțate de Tribunal la 12 noiembrie 2013 în cauza T-245/12;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta apreciază că hotărârea atacată ar trebui anulată pentru următoarele motive:

1. Tribunalul nu a implicat-o pe recurentă în procedură și nu i-a notificat hotărârea sa, întrucât aceasta nu răspunsese la cererea introductivă. Tribunalul a acționat cu încălcarea Regulamentului său de procedură și a încălcat dreptul de proprietate al recurenteii, prin aceea că i-a refuzat accesul la un proces echitabil.
2. Tribunalul a săvârșit o eroare prin aceea că a considerat că marca atacată era în sine o marcă color și nu ar fi trebuit să se refere la această categorie ca temei unic de apreciere a caracterului distinctiv al mărcii.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2014 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-37/14)

(2014/C 102/25)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și B. Stromsky, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea în termenele prevăzute a tuturor măsurilor necesare în vederea recuperării de la beneficiari a ajutoarelor de stat declarate ilegale și incompatibile cu piața internă prin articolul 1 din Decizia 2009/402/CE a Comisiei din 28 ianuarie 2009 privind „planurile de urgență” în sectorul fructelor și legumelor puse în aplicare de către Franța ⁽¹⁾ și prin neinformarea Comisiei, în termenul stabilit, cu privire la măsurile adoptate pentru a se conforma acestei decizii, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 288 al patrulea paragraf TFUE și al articolelor 2, 3 și 4 din decizia menționată.
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.